

Els joves ensenyen els grans

Cinc estudiants de batxillerat i un d'ESO de l'Institut Maria de Bell-lloc del nostre poble ensenyen informàtica a la gent gran que ho sol·licita, dins del marc del Programa de Suport d'Iniciació en Noves Tecnologies. Els joves fan de professors de forma voluntària i altruista.

Les matèries que ensenyen són diverses i són els alumnes els qui decideixen què volen aprendre. Les classes es fan en el Centre Cívic cada 15 dies i no tenen límit d'inscripció.

Dimecres d'autor

En el marc de la biblioteca municipal té lloc, un divendres cada mes, la presentació d'un llibre a càrrec del seu autor.

En Pau Joan Hernández va ser el primer en presentar la seva última novel·la titulada "Projecte Ictivela", seguit d'en Víctor Pàmies de Vallromanes, amb el seu diccionari de dites i refranys sobre l'ull "Amb cara i ulls".

El mateix Pàmies va explicar el micro-mecenatge de més de dues-centes persones que va fer possible l'edició del seu llibre a *travers de Verkami*, el primer portal de crowdfunding en català.

Sant Sebastià

Com cada 20 de gener el nucli humà antic del poble, va acostar-se a l'església per honrar a Sant Sebastià, el capità de Centúria Romana que, per declarar-se cristià, fou condemnat a ser assegat, a l'entorn de l'any 303 i que, per l'epidèmia de pestes, va començar a ser invocat contra elles a finals del segle VII, segons explica Mossèn Anton en el Full Parroquial. També hi detalla que la primera notícia de la devoció al sant al nostre poble, la trobem en una "Deixa Testamentaria del 1560", en la qual en Segimon Camp, alias Canals, "testa tres sous al bací i altar del sant".

A la sortida de Missa, l'Ajuntament va obsequiar amb grana de capellà i

vi bo i, a la tarda, amb xocolata pels menuts i sardines pels grans.

Aprofitant aquesta festa, va presentar-se una exposició amb retrats de l'escola i els grups de col·legials que del 1926 fins al 1960 estudiaven a Bigues.

Avantprojecte per ampliar la pedrera

El Grup Clapé va presentar a la Generalitat l'avantprojecte d'ampliació de la Pedrera del Margarit. Setze hectàrees de bosc per destruir i el Departament de Territori qui ha de decidir.

El litigi de la Pedrera va començar als anys 80, quan un tècnic de Mines va fer un informe, suposadament erroni, que permetia ampliar el terreny destinat a l'extracció amb la suposadament submissió de l'Ajuntament. A partir d'aquell moment mil trifulgues, judicis i maldecaps que, suposadament, no acabaran bé pel nostre municipi deguts als suposats interessos que ballen darrere aquest projecte d'ampliació.

Tan sols una última data: sembla ser que en l'avantprojecte en qüestió s'esmena la quantitat de 600 camions diaris circulant per la carretera que travessa el poble, un trànsit tan esgarriós que, suposadament, farà pensar al departament que ha de decidir, tot i les suposades pressions que puguin sorgir.

Tres Tombs, el triomf de l'esforç

Una hora després del dinar que reuní unes 800 persones a la pista del Pavelló no es notava ni rastre de l'esdeveniment que hi havia tingut lloc. El dilluns al matí, a les 7, sense temps ni per descansar, dos integrants de la comissió sortien de Bigues per anar a Santa Perpetua a portar el darrer carro que quedava dels més de 40 carruatges que, conjuntament amb tractors i cavalls, arribaren a més de 150 participants en aquests Tres Tombs.

Mesos abans, diumenge a diumenge, sortida pels pobles de la comarca amb el carro, per rebre més tard la recompensa d'una participació massiva que, un any més, ha omplert el nostre poble de visitants. El triomf de l'esforç, un cop més, ha estat una realitat, i ha premiat els 12 components de la comissió i el munt de voluntaris que s'hi ha afegit per fer brasa, cuinar, cuidant-se de la seguretat, servir dinars, netejant, etc...

Els Grallers de Bigues i Riells, la Colla de Gitanes de Canovelles i la Policia Urbana de La Garriga a Cavall, varen donar realç a una festa que ja s'ha convertit en tot un referent al nostre poble i també als municipis veïns.

Que els organitzadors no perdin la il·lusió és el que demanem a Sant Antoni; de la resta ja se'n cuidaran ells.

Miquel Mas

Llegiu ronçana